

Балканите са територия, върху която живеят множество етнически, етнографски и религиозни общности. Тези общности се отличават и с различни параметри на демографските процеси. Това, наред с икономическата им изостаналост в сравнение с народите от Западна Европа, е предпоставка за поддържането на постоянни конфликти на етническа или религиозна основа в региона. На този фон България е "остров на спокойствието", като причините за това са много. Може би най-важните от тях са продължителното (вековно) съжителство на различни общности върху българската етническа територия и относително сходните тенденции в демографското им развитие. Това е довело до взаимно културно обогатяване (заемки в езика, близост в някои елементи на фолклора и др.) и е допринесло за изграждането на толерантност към "другите" и "различните".

Основната етническа общност, даваща облика на населението, демографските процеси и названието на страната ни, е българската. Към нея принадлежат 83.6% от гражданите на България към 1.03. 2001 г. Тази общност се е формирала за период от около 3 века (до края на X в.) с участието на множество етнически компоненти, сред които изпъкват траките, славяните и прабългарите. Не бива да се забравя обаче, че българите на Балканите са част от голямата българска общност, пръсната по целия свят. Редица автори (Ашняка, 1998 и др.) считат, че само в Азия българският етнос обхваща милиони, които имат в момента различни етноними (етнически названия).

Тракийският етнос е формиран на Балканите в края на II хилядолетие пр. Хр. В този процес са взели участие различни общности, появили се в земите ни през периода VI - II хилядолетие. През I хилядолетие пр. Хр. тракийската общност е свързана със своя етническа територия, обхващаща земите между реките Дунав, Тимок, Морава и Вардар, Черно море и Егейско море. На тази територия в средата на I хилядолетие пр. Хр. са живеели около 600000 души, а в края - около 800000.

През последните векове пр. Хр. тракийските племена се уедряват и най-големите от тях са огриси (населяват поречието на Марица и Тунджа), тини и асти (населяват Странджа и Сакар), беси (обитават Родопите), егони и бисалти (обитават поречието на Струма и Места) и др. До началото на VII в. от н. е. развитието на тракийската общност е повлияно от нашествията на племена от Азия (ски-ти, готи, хуни, авари и др.). Това променя значително културния облик и ограничава броя на траките до 250000 души. Въпреки това влиянието на траките върху антропологичния облик и култура на българския етнос се чувства и до днес.